

Διακήρυξη των Δικαιωμάτων των Γυναικών βάσει Βιολογικού Φύλου

Για την επιβεβαίωση των δικαιωμάτων που βασίζονται στο βιολογικό φύλο των γυναικών, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων των γυναικών για σωματική και αναπαραγωγική ακεραιότητα και για την εξάλειψη όλων των μορφών διάκρισης εις βάρος των γυναικών και των κοριτσιών όπως αυτές προκύπτουν από την αντικατάσταση του ορισμού του βιολογικού φύλου (sex) από τον όρο “έμφυλη ταυτότητα”(gender), την “παρένθετη” μητρότητα και συναφείς πρακτικές.

Εισαγωγή

Η παρούσα Διακήρυξη επιβεβαιώνει τα δικαιώματα των γυναικών βάσει του βιολογικού τους φύλου, όπως αυτά ορίζονται στην **Σύμβαση για την Εξάλειψη Όλων των Μορφών Διακρίσεων Κατά των Γυναικών** (*Convention on the Elimination of all Forms of Discrimination against Women 1979 – CEDAW*) η οποία εγκρίθηκε από την **Γενική Συνέλευση του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών** στις 18 Δεκεμβρίου **1979**, και όπως αυτά αναπτύχθηκαν περαιτέρω στις **Γενικές Συστάσεις της Επιτροπής της CEDAW** και στην συνέχεια προστέθηκαν, μεταξύ άλλων, στην **Διακήρυξη των Ηνωμένων Εθνών για την Εξάλειψη της Βίας κατά των Γυναικών**, του 1993 (*United Nations Declaration on the Elimination of Violence against Women 1993 - UNDEVW*).

Το Άρθρο 1 της CEDAW ορίζει τις **διακρίσεις εις βάρος των γυναικών ως:**

“κάθε διαχωρισμό, εξαίρεση ή περιορισμό που βασίζεται στο φύλο και που έχει σαν αποτέλεσμα ή σκοπό να διακυβεύσει ή να καταστρέψει τη με βάση την ισότητα ανδρών και γυναικών αναγνώριση, απόλαυση ή άσκηση από τις γυναίκες, ανεξαρτήτως της οικογενειακής τους κατάστασης, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών στον πολιτικό, οικονομικό, κοινωνικό, πολιτιστικό και αστικό τομέα ή σε κάθε άλλο τομέα.”

Το **Βιολογικό Φύλο (Sex)** ορίζεται από τα Ηνωμένα Έθνη ως “**τα φυσικά και βιολογικά χαρακτηριστικά που διαφοροποιούν άρρενες και θήλειες**” (*γλωσσάριο για την ισότητα των φύλων, Ηνωμένα Έθνη*).

Η CEDAW επιβάλλει υποχρεώσεις στα Κράτη Μέλη “**να λάβουν όλα τα κατάλληλα μέτρα, συμπεριλαμβανομένων και νομοθετικών διατάξεων, για να τροποποιήσουν ή να**

καταργήσουν κάθε νόμο, κανονιστική διάταξη, έθιμο ή συνήθεια που αποτελεί διάκριση κατά των γυναικών” (Άρθρο 2 (στ)), και να λάβουν, σε όλους τους τομείς, “κατάλληλα μέτρα, συμπεριλαμβανομένων και νομοθετικών διατάξεων, για να εξασφαλίσουν την πλήρη ανάπτυξη και την πρόοδο των γυναικών, ώστε να τους εξασφαλίσουν την άσκηση και την απόλαυση των δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών σε βάση ισότητας με τους άνδρες” (Άρθρο 3).

Είναι από καιρό κατανοητό ότι στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων οι **στερεοτυπικοί έμφυλοι ρόλοι** ανδρών και γυναικών αποτελούν θεμελιώδη πτυχή της **ανισότητας** των γυναικών και **πρέπει να εξαλειφθούν**.

Το Άρθρο 5 της CEDAW ορίζει ότι:

“Τα Κράτη - μέλη θα λάβουν όλα τα κατάλληλα μέτρα ώστε:

(α) Να τροποποιήσουν τα σχέδια και τα πρότυπα κοινωνικοπολιτιστικής συμπεριφοράς του άνδρα και της γυναίκας με σκοπό να φθάσουν στην εξάλειψη των προκαταλήψεων και των εθιμικών ή κάθε άλλου τύπου συνηθειών που βασίζονται στην ιδέα της κατωτερότητας ή της ανωτερότητας του ενός ή του άλλου φύλου ή στην ιδέα ενός στερεότυπου ρόλου των ανδρών και των γυναικών”.

Το Κοινωνικό Φύλο (Gender – απαντάται και ως "ψυχολογικό φύλο") αναφέρεται “στους ρόλους, τις συμπεριφορές, τις δραστηριότητες και τα χαρακτηριστικά που μια δεδομένη κοινωνία σε μια δεδομένη εποχή θεωρεί κατάλληλες για τους άνδρες και τις γυναίκες. Αυτά τα χαρακτηριστικά, οι ευκαιρίες και οι σχέσεις είναι κοινωνικά κατασκευασμένες δομές και διδάσκονται μέσω της κοινωνικοποίησης.” (*Γλωσσάρι Ισότητας των Φύλων, Γυναίκες του ΟΗΕ*).

Πρόσφατες αλλαγές σε έγγραφα, στρατηγικές και δράσεις του ΟΗΕ, κατά τις οποίες οι αναφορές στο **φύλο** (Sex), το οποίο είναι βιολογικό, έχουν αντικατασταθεί με ορολογία σχετική με το **κοινωνικό φύλο** (Gender), το οποίο αφορά στους κοινωνικά στερεοτυπικούς έμφυλους ρόλους, έχουν οδηγήσει σε **σύγχυση η οποία εν κατακλείδι ενέχει κίνδυνο υπονόμευσης** της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των γυναικών.

Η **σύγχυση** μεταξύ **βιολογικού** και **κοινωνικού** φύλου έχει συμβάλει στην αυξανόμενη αποδοχή της **ιδέας της ύπαρξης εγγενών "ταυτοτήτων κοινωνικού φύλου"**, και έχει

οδηγήσει στην προώθηση ενός δικαιώματος στην προστασία τέτοιων "ταυτοτήτων", με αποτέλεσμα την διάβρωση των επί σειράς δεκαετιών κατακτήσεων των γυναικών . Στην παρούσα φάση, **τα βασισμένα στο βιολογικό φύλο κεκτημένα δικαιώματα των γυναικών** υπονομεύονται από την ενσωμάτωση όρων όπως η "κοινωνική ταυτότητα φύλου" (gender identity - εφεξής **ταυτότητα φύλου**) και οι "Σεξουαλικοί προσανατολισμοί και ταυτότητες φύλου" (*Sexual Orientations and Gender Identities - SOGIES*)" σε διεθνή έγγραφα.

Τα δικαιώματα σεξουαλικού προσανατολισμού είναι απαραίτητα για την εξάλειψη των διακρίσεων εις βάρος εκείνων που ελκύονται σεξουαλικά από άτομα του ίδιου φύλου. Τα σχετικά με τον σεξουαλικό προσανατολισμό δικαιώματα είναι **συμβατά με τα βασισμένα στο βιολογικό φύλο δικαιώματα των γυναικών** και είναι απαραίτητα ώστε οι ομοφυλόφιλες γυναίκες, των οποίων ο σεξουαλικός προσανατολισμός είναι προς άλλες γυναίκες, να μπορούν να ασκήσουν πλήρως τα δικαιώματά τους βάσει βιολογικού φύλου.

Ωστόσο, η έννοια της "**ταυτότητας φύλου**" μετατρέπει **κοινωνικά κατασκευασμένα στερεότυπα, τα οποία οργανώνουν και διατηρούν την ανισότητα των γυναικών**, σε **ουσιώδεις εγγενείς συνθήκες**, υπονομεύοντας έτσι τα βασισμένα στο βιολογικό φύλο δικαιώματα των γυναικών.

Για παράδειγμα, οι *Αρχές της Yogyakarta* αναφέρουν ότι,

“Είναι κατανοητό ότι η **ταυτότητα φύλου** αναφέρεται στην **βαθύτερα αισθητή εσωτερική και ατομική εμπειρία του φύλου, το οποίο είτε αντιστοιχεί με το φύλο που αποδίδεται κατά τη γέννηση, είτε όχι**, συμπεριλαμβανομένης της προσωπικής αίσθησης του σώματος (η οποία μπορεί να συνεπάγεται, με την προϋπόθεση της ελεύθερης προσωπικής επιλογής, την τροποποίηση της σωματικής εμφάνισης ή λειτουργίας με ιατρικά, χειρουργικά ή άλλα μέσα) και άλλες εκφράσεις του φύλου, συμπεριλαμβανομένων αυτών που σχετίζονται με την ένδυση, την ομιλία και τους τρόπους.” (*Αρχές της Yogyakarta: Αρχές για την εφαρμογή του διεθνούς δικαίου για τα ανθρώπινα δικαιώματα επί του σεξουαλικού προσανατολισμού και της ταυτότητας φύλου, Μάρτιος 2007*).

Το δικαίωμα των ατόμων να ντύνονται και να εμφανίζονται όπως επιλέγουν είναι συμβατό με τα δικαιώματα που βασίζονται στο βιολογικό φύλο των γυναικών.

Ωστόσο, η έννοια της "ταυτότητας φύλου" έχει επιτρέψει σε άνδρες που διεκδικούν θηλυκή "ταυτότητα φύλου" να υποστηρίζουν σε νομικό επίπεδο αλλά και στο επίπεδο της στοιχειοθέτησης πολιτικών και πρακτικών, ότι είναι μέλη της νομικής κατηγορίας των γυναικών, η οποία είναι μια κατηγορία που βασίζεται στο βιολογικό φύλο.

Η Γενική Σύσταση αρ. 35 της CEDAW σημειώνει ότι: “Η Γενική Σύσταση αρ. 28 σχετικά με τις βασικές υποχρεώσεις των κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 2 της Σύμβασης καθώς και της γενικής σύστασης αρ. 33 για το δικαίωμα πρόσβασης των γυναικών στην δικαιοσύνη, επιβεβαιώνει ότι **οι διακρίσεις εις βάρος των γυναικών είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με άλλους παράγοντες που επηρεάζουν την ζωή τους.** Η νομολογία της Επιτροπής επισημαίνει ότι αυτοί μπορεί να περιλαμβάνουν ... το γεγονός ότι είναι ομοφυλόφιλες (εφεξής λεσβίες) (II, 12).”

Η έννοια της “ταυτότητας φύλου” χρησιμοποιείται για να αμφισβητήσει τα δικαιώματα των ατόμων να ορίσουν τον σεξουαλικό τους προσανατολισμό βάσει του βιολογικού τους φύλου αντί βάσει “ταυτότητας φύλου”, επιτρέποντας στους άνδρες που δηλώνουν θηλυκή “ταυτότητα φύλου” να ζητούν να ενσωματωθούν στη κατηγορία των λεσβιών, η οποία βασίζεται στην βιολογική υπόσταση της γυναίκας. Αυτό υπονομεύει τα βασισμένα στο βιολογικό φύλο δικαιώματα των λεσβιών και είναι μια μορφή διάκρισης κατά των γυναικών.

Κάποιοι άνδρες που διεκδικούν θηλυκή "ταυτότητα φύλου" επιδιώκουν **να ενταχθούν στον νομικό ορισμό της Μητέρας.** Η CEDAW δίνει έμφαση στα μητρικά δικαιώματα και στη “κοινωνική σημασία της μητρότητας”. Τα δικαιώματα και οι υπηρεσίες που παρέχονται στις μητέρες βασίζονται στην μοναδική ικανότητα των γυναικών για κύηση και γέννηση παιδιών. **Η συμπερίληψη των ανδρών που διεκδικούν την θηλυκή "ταυτότητα φύλου" στον νομικό ορισμό της Μητέρας διαβρώνει την κοινωνική σημασία της μητρότητας και υπονομεύει τα δικαιώματα της μητέρας, τα οποία εξασφαλίζει η Επιτροπή CEDAW.**

Η Διακήρυξη και Πλατφόρμα Δράσης του Πεκίνου (1995) δηλώνει ότι,

”Η ρητή αναγνώριση και επιβεβαίωση του δικαιώματος όλων των γυναικών να ελέγχουν όλες τις πτυχές της υγείας τους, και πιο συγκεκριμένα την ίδια τους την γονιμότητα, είναι βασική για την ενδυνάμωσή τους”. (Παράρτημα 1, 17).

Αυτό το δικαίωμα υπονομεύεται από τη χρήση της "παρένθετης" μητρότητας, η οποία εκμεταλλεύεται και εμπορεύεται την αναπαραγωγική ικανότητα των γυναικών.

Η εκμετάλλευση και η εμπορευματοποίηση της αναπαραγωγικής ικανότητας των γυναικών **στηρίζει επίσης την ιατρική έρευνα που αποσκοπεί στο να επιτρέψει στους άνδρες να κυοφορήσουν και να γεννήσουν παιδιά.**

Η συμπερίληψη των ανδρών που διεκδικούν θηλυκή "ταυτότητα φύλου" στους νομικούς ορισμούς της γυναίκας, της λεσβίας και της μητέρας απειλεί να αφαιρέσει κάθε νόημα από αυτές τις κατηγορίες, καθώς αποτελεί άρνηση της βιολογικής πραγματικότητας στην οποία βασίζονται οι έννοιες της γυναίκας, της λεσβίας και της μητέρας.

Οι οργανώσεις που προωθούν την έννοια της "ταυτότητας φύλου" αμφισβητούν το δικαίωμα των γυναικών και των κοριτσιών να αυτοπροσδιορίζονται με βάση το βιολογικό φύλο (εφεξής φύλο), να συναθροίζονται και να οργανώνονται με βάση τα κοινά τους συμφέροντα ως φύλο. Αυτό συμπεριλαμβάνει την αμφισβήτηση των δικαιωμάτων των λεσβιών να καθορίζουν τον σεξουαλικό προσανατολισμό τους με βάση το φύλο και όχι την "ταυτότητα φύλου", και να συγκεντρώνονται και να οργανώνονται με βάση τον κοινό σεξουαλικό προσανατολισμό τους.

Σε πολλές χώρες, διάφοροι κρατικοί, δημόσιοι και ιδιωτικοί φορείς και οργανισμοί προσπαθούν να επιβάλλουν την ταυτοποίηση και κάθε προφορική και γραπτή αναφορά σε πρόσωπα **βάσει της "ταυτότητας φύλου" έναντι του φύλου.** Αυτές οι εξελίξεις αποτελούν μορφές διάκρισης εις βάρος των γυναικών και υπονομεύουν τα δικαιώματα των γυναικών στην ελευθερία της έκφρασης, των πεποιθήσεων και των συναθροίσεων.

Οι άνδρες που δηλώνουν θηλυκή "ταυτότητα φύλου" έχουν την **δυνατότητα πρόσβασης σε ευκαιρίες και εγγυήσεις προστασίας που δεσμεύονται αποκλειστικά για τις γυναίκες.** Μια τέτοια διεκδίκηση αποτελεί είδος διάκρισης εις βάρος των γυναικών και **θέτει σε κίνδυνο τα θεμελιώδη δικαιώματα των γυναικών στην ασφάλεια, την αξιοπρέπεια και την ισότητα.**

Το άρθρο 7 της CEDAW επιβεβαιώνει τη σημασία των μέτρων για την εξάλειψη διακρίσεων εις βάρος των γυναικών στην πολιτική και την δημόσια ζωή, και το άρθρο 4 επιβεβαιώνει τη **σημασία των προσωρινών ειδικών μέτρων** για την επιτάχυνση της πραγματικής ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών. Ο σκοπός ειδικών μέτρων για την επίτευξη ισότητας για τις

γυναίκες υπονομεύεται όταν οι άνδρες οι οποίοι διεκδικούν θηλυκή "ταυτότητα φύλου" γίνονται δεκτοί στις ποσοτώσεις συμμετοχής των γυναικών στην πολιτική και τη δημόσια ζωή αλλά και στα ειδικά μέτρα που έχουν σχεδιαστεί έτσι ώστε να αυξηθεί αυτή η συμμετοχή.

Το άρθρο 10 (ζ) της CEDAW καλεί τα συμβαλλόμενα κράτη να διασφαλίσουν το ότι οι γυναίκες θα έχουν τις ίδιες ευκαιρίες με τους άνδρες στην ενεργή συμμετοχή στον αθλητισμό και την φυσική αγωγή. Η άσκηση αυτού του δικαιώματος από τις γυναίκες προϋποθέτει το δικαίωμα συμμετοχής σε ορισμένες αθλητικές δραστηριότητες να αφορά αποκλειστικά το ένα από τα δύο βιολογικά φύλα, λόγω των βιολογικών διαφορών στην διάπλαση των γυναικών και των ανδρών. Όταν επιτρέπεται στους άνδρες που υιοθετούν θηλυκή "ταυτότητα φύλου" να συμμετέχουν σε αθλητικές δραστηριότητες αποκλειστικά για γυναίκες, οι γυναίκες αυτομάτως αποκτούν ανταγωνιστικό μειονέκτημα και ενδέχεται να εκτεθούν σε αυξημένο κίνδυνο σωματικής βλάβης. Αυτό υπονομεύει την ικανότητα των γυναικών και των κοριτσιών να έχουν τις ίδιες ευκαιρίες με τους άντρες στον αθλητισμό, και ως εκ τούτου αποτελεί μια μορφή διάκρισης εις βάρος γυναικών και κοριτσιών, η οποία πρέπει να εξαλειφθεί.

Είναι από καιρό κατανοητό στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ότι η βία εναντίον των γυναικών και των κοριτσιών έχει οικουμενικό χαρακτήρα και αποτελεί έναν από τους κρίσιμους κοινωνικούς μηχανισμούς μέσω των οποίων οι γυναίκες τοποθετούνται σε μειονεκτική θέση έναντι των ανδρών.

Η Διακήρυξη των Ηνωμένων Εθνών για την Εξάλειψη της Βίας κατά των Γυναικών αναγνωρίζει ότι,

“Η βία σε βάρος των γυναικών αποτελεί εκδήλωση των ιστορικά άνισων σχέσεων εξουσίας μεταξύ ανδρών και γυναικών, οι οποίες οδήγησαν στην κυριαρχία του ανδρικού φύλου, στις διακρίσεις εναντίον των γυναικών εκ μέρους των ανδρών, και στην παρεμπόδιση της πλήρους χειραφέτησης των γυναικών. Η βία αυτή αποτελεί έναν από τους κρίσιμους κοινωνικούς μηχανισμούς μέσω των οποίων οι γυναίκες τοποθετούνται σε μειονεκτική θέση έναντι αυτής των ανδρών.”

Η κυριαρχία και οι διακρίσεις αυτές βασίζονται στο βιολογικό φύλο και όχι στην “ταυτότητα φύλου”.

Η εξίσωση του ορισμού του βιολογικού φύλου με αυτόν της "ταυτότητα φύλου" παρεμποδίζει την προστασία γυναικών και κοριτσιών από τη βία που διαπράττεται εις βάρος τους από άνδρες και αγόρια. Επιτρέπει ολοένα και περισσότερο στους άνδρες που θεωρούν ότι έχουν θηλυκή "ταυτότητα φύλου" να διεκδικούν, τόσο ως χρήστες υπηρεσιών όσο και ως πάροχοι υπηρεσιών, πρόσβαση σε υπηρεσίες υποστήριξης θυμάτων οι οποίες προορίζονται αποκλειστικά για τις γυναίκες. Εδώ συμπεριλαμβάνονται και οι ειδικές προβλέψεις για το γυναικείο φύλο και την προστασία γυναικών και κοριτσιών που έχουν υποστεί βία, όπως καταφύγια και εγκαταστάσεις υγειονομικής περίθαλψης. Περιλαμβάνονται επίσης άλλες υπηρεσίες στις οποίες οι προβλέψεις που αποκλείουν τον μικτό συγχρωτισμό ανδρών και γυναικών είναι ζωτικής σημασίας για την προώθηση της σωματικής ασφάλειας, της υγείας, της ιδιωτικότητας και της αξιοπρέπειας των γυναικών και των κοριτσιών. Η παρουσία ανδρών σε αποκλειστικά γυναικείους χώρους και υπηρεσίες που απευθύνονται αποκλειστικά σε γυναίκες υπονομεύει το ρόλο αυτών των υπηρεσιών στην παροχή προστασίας στις γυναίκες και τα κορίτσια και τις καθιστά ευάλωτες σε βίαιους άντρες που δηλώνουν θηλυκή "ταυτότητα φύλου".

Η επιτροπή της CEDAW, και σύμφωνα με την Γενική Σύστασή της αρ. 35, υπογραμμίζει την σημασία της συλλογής δεδομένων και της συγκέντρωσης στατιστικών σχετικά με την επικράτηση διαφορετικών μορφών βίας κατά των γυναικών σε συνδυασμό με την αποτελεσματική ανάπτυξη μέτρων πρόληψης και αποκατάστασης τέτοιου είδους βίας.

“Τα διαχωρισμένα ανά φύλο δεδομένα (sex-disaggregated data) είναι δεδομένα που διαταξινομούνται βάσει φύλου και παρουσιάζουν πληροφορίες ξεχωριστά για άνδρες και γυναίκες, αγόρια και κορίτσια. Αντικατοπτρίζουν ρόλους, πραγματικές καταστάσεις, γενικές συνθήκες γυναικών και ανδρών, κοριτσιών και αγοριών σε κάθε κοινωνική πτυχή. ... Όταν τα δεδομένα δεν διαχωρίζονται βάσει φύλου, είναι πιο δύσκολο να εντοπιστούν πραγματικές και πιθανές ανισότητες.” (Γυναίκες του ΟΗΕ, Γλωσσάριο Ισότητας των Φύλων).

Η εξίσωση του βιολογικού φύλου με την "ταυτότητα φύλου" οδηγεί στη συλλογή δεδομένων σχετικά με βία κατά των γυναικών και των κοριτσιών που είναι ανακριβή και παραπλανητικά επειδή κατηγοριοποιεί τους δράστες με βάση την “ταυτότητα φύλου” τους και όχι το πραγματικό τους φύλο. Αυτό δημιουργεί ένα σημαντικό εμπόδιο στην ανάπτυξη αποτελεσματικών νόμων, πολιτικών, στρατηγικών και δράσεων με στόχο την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών και των κοριτσιών.

Η έννοια της "ταυτότητας φύλου" χρησιμοποιείται όλο και περισσότερο ως αφορμή για τον "επαναπροσδιορισμό" του φύλου (ή φυλομετάβασης) των παιδιών που δεν συμμορφώνονται με τα **στερεότυπα του φύλου** ή έχουν διαγνωστεί με δυσφορία φύλου. **Ιατρικές παρεμβάσεις που ενέχουν υψηλό κίνδυνο** μακροπρόθεσμων αρνητικών συνεπειών στη σωματική ή την ψυχολογική υγεία ενός παιδιού, όπως η **χρήση ορμονών καταστολής της εφηβείας, ορμονών αντίθετων με το γενετήσιο φύλο** (εφεξής ορμόνες αλλαγής φύλου) **και οι χειρουργικές επεμβάσεις, εφαρμόζονται σε παιδιά που σε αναπτυξιακό επίπεδο δεν είναι σε θέση να παρέχουν πλήρη, ανεπηρέαστη και ενημερωμένη συναίνεση.** Τέτοιες ιατρικές παρεμβάσεις μπορούν να προκαλέσουν μια σειρά **μόνιμων δυσμενών επιπτώσεων στη σωματική υγεία,** συμπεριλαμβανομένης της στειρότητας, καθώς και αρνητικές επιπτώσεις στην ψυχολογική υγεία.

Προοίμιο

Υπενθυμίζοντας τη δέσμευση για την διασφάλιση των ίσων δικαιωμάτων και της εγγενούς ανθρώπινης αξιοπρέπειας γυναικών και ανδρών, καθώς και άλλους σκοπούς και αρχές που κατοχυρώνονται στον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, την Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και άλλες διεθνείς πράξεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα και ειδικότερα στη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την εξάλειψη κάθε μορφής διακρίσεων κατά των γυναικών (CEDAW) και τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα του παιδιού (UNCRC), καθώς και στην Διακήρυξη των Ηνωμένων Εθνών για την εξάλειψη της Βίας κατά των Γυναικών, την Διακήρυξη των Ηνωμένων Εθνών για το Δικαίωμα στην Ανάπτυξη, την Διακήρυξη των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Αυτοχθόνων Λαών, την Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των Γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας ("Istanbul Convention"), στο Πρωτόκολλο του Αφρικανικού Χάρτη για τα δικαιώματα του Ανθρώπου και των Λαών για τα Δικαιώματα της Γυναίκας στην Αφρική ("Maputo Protocol") και την Διαμερικανική Σύμβαση για την Πρόληψη, Τιμωρία και Εξάλειψη της Βίας κατά των Γυναικών ("Belem do Para Convention").

Επιβεβαιώνοντας την δέσμευση για την διασφάλιση της πλήρους εφαρμογής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των γυναικών και των κοριτσιών ως **απαράγραπτο, αναπόσπαστο και αδιαίρετο μέρος όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών.**

Αναγνωρίζοντας τη συναίνεση και την πρόοδο που σημειώθηκε στα προηγούμενα παγκόσμια συνέδρια και τις συνόδους κορυφής των Ηνωμένων Εθνών, συμπεριλαμβανομένου του Διεθνούς Έτους της Γυναίκας στην Πόλη του Μεξικού το 1975, τη Δεκαετία των Ηνωμένων Εθνών για τις γυναίκες στην Κοπεγχάγη το 1980, τη Δεκαετία των Ηνωμένων Εθνών για τις γυναίκες στο Ναϊρόμπι το 1985, την Παγκόσμια Σύνοδο Κορυφής για τα Παιδιά στη Νέα Υόρκη το 1990, τη Διάσκεψη Κορυφής για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη στο Ρίο ντε Τζανέιρο το 1992, το Παγκόσμιο Συνέδριο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα στη Βιέννη το 1993, τη Διεθνή Διάσκεψη για τον Πληθυσμό και την Ανάπτυξη στο Κάιρο το 1994, την Παγκόσμια Διάσκεψη Κορυφής για την Κοινωνική Ανάπτυξη στην Κοπεγχάγη το 1995, και την Παγκόσμια Διάσκεψη για τις Γυναίκες στο Πεκίνο το 1995, με στόχο την επίτευξη ισότητας, ανάπτυξης και ειρήνης.

Αναγνωρίζοντας ότι στις πρώτες δεκαετίες της προσέγγισης των Ηνωμένων Εθνών στα ανθρώπινα δικαιώματα υπήρχε μια σαφής κατανόηση ότι οι διακρίσεις κατά των γυναικών βασίστηκαν στο βιολογικό φύλο.

Σημειώνοντας ότι οι συμφωνίες των Ηνωμένων Εθνών για τα ανθρώπινα δικαιώματα, οι πολιτικές, οι στρατηγικές, οι πράξεις και τα έγγραφα αναγνωρίζουν ότι οι βασιζόμενοι στο φύλο ρόλοι (τα "έμφυλα στερεότυπα" όπως πλέον αποκαλούνται συνήθως), είναι επιβλαβείς για τις γυναίκες και τα κορίτσια.

Αναγνωρίζοντας ότι η ξεκάθαρη αντίληψη του τι σημαίνει έμφυλο στερεότυπο έχει πλέον αλλοιωθεί μέσω της χρήσης της γλώσσας της ταυτότητας φύλου.

Ανησυχώντας για το γεγονός ότι η έννοια της "ταυτότητας φύλου" έχει ενσωματωθεί, χωρίς δεσμευτικό χαρακτήρα, σε σημαίνοντα και ασκούντα επιρροή διεθνή έγγραφα περί των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Σημειώνοντας ότι η χρήση της γλώσσας του κοινωνικού φύλου έναντι του βιολογικού επέτρεψε την ανάπτυξη της έννοιας της "ταυτότητας φύλου" όπου **τα κοινωνικά στερεότυπα του φύλου** παρουσιάζονται ως έμφυτα και ουσιώδη, η οποία με τη σειρά της σχημάτισε μια βάση **διάβρωσης στα κεκτημένα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των γυναικών και των κοριτσιών.**

Ανησυχώντας για το γεγονός ότι οι άνδρες που διεκδικούν μία γυναικεία "ταυτότητα φύλου" αξιώνουν ενώπιον του νόμου, αλλά και στις πολιτικές και πρακτικές, ότι είναι μέλη της νομικής κατηγορίας των γυναικών, και ότι αυτό έχει ως αποτέλεσμα τη διάβρωση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των γυναικών.

Ανησυχώντας ότι οι άνδρες που διεκδικούν την γυναικεία "ταυτότητα φύλου" αξιώνουν ενώπιον του νόμου, στις πολιτικές και τις πρακτικές ότι ο σεξουαλικός προσανατολισμός βασίζεται στην "ταυτότητα φύλου" και όχι στο βιολογικό φύλο και επιδιώκουν να συμπεριληφθούν στην κατηγορία των λεσβιών. Αυτό οδηγεί στην διάβρωση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των λεσβιών τα οποία βασίζονται στο φύλο τους.

Ανησυχώντας ότι ορισμένοι άνδρες που διεκδικούν την γυναικεία "ταυτότητα φύλου" αξιώνουν να ενταχθούν στη νομική κατηγορία (εφεξής κατηγορία) της μητέρας, στην νομοθεσία, στις πολιτικές και τις πρακτικές και ότι μια τέτοια συμπερίληψη διαβρώνει την κοινωνική έννοια της μητρότητας και υπονομεύει τα δικαιώματα της μητέρας.

Ανησυχώντας για την εκμετάλλευση και εμπορευματοποίηση της αναπαραγωγικής ικανότητας της γυναίκας στην οποία στηρίζεται ο θεσμός της παρένθετης μητρότητας.

Ανησυχώντας για την εκμετάλλευση και εμπορευματοποίηση της αναπαραγωγικής ικανότητας της γυναίκας στην οποία βασίζεται η ιατρική έρευνα με σκοπό την επίτευξη κυοφορίας και τοκετού για τους άνδρες.

Ανησυχώντας ότι οι οργανισμοί που προωθούν την έννοια της "ταυτότητας φύλου" αποπειρώνται να περιορίσουν το δικαίωμα κατοχής και έκφρασης απόψεων σχετικά με την "ταυτότητα φύλου" μέσω της προώθησης ενεργειών κρατικών υπηρεσιών, δημόσιων φορέων και ιδιωτικών οργανισμών για την επιβολή κυρώσεων και ποινών με σκοπό τον εξαναγκασμό των φυσικών προσώπων στην αναγνώριση των ατόμων με βάση την "ταυτότητα φύλου" έναντι του βιολογικού φύλου.

Ανησυχώντας ότι η έννοια της "ταυτότητας φύλου" χρησιμοποιείται για να υπονομεύσει το δικαίωμα των γυναικών και των κοριτσιών να συγκεντρώνονται και να συσχετίζονται ως γυναίκες και κορίτσια με βάση το φύλο τους χωρίς να συμπεριλαμβάνουν άντρες που ισχυρίζονται ότι έχουν γυναικεία "ταυτότητα φύλου".

Ανησυχώντας ότι η έννοια της "ταυτότητας φύλου" χρησιμοποιείται για να υπονομεύσει το δικαίωμα των λεσβιών να καθορίζουν τον σεξουαλικό προσανατολισμό τους με βάση το γενετήσιο φύλο καθώς και να συγκεντρώνονται και να συσχετίζονται με βάση τον κοινό σεξουαλικό τους προσανατολισμό χωρίς να δέχονται άνδρες οι οποίοι ισχυρίζονται ότι έχουν γυναικεία "ταυτότητα φύλου".

Ανησυχώντας ότι η δυνατότητα συμμετοχής ανδρών και αγοριών που ισχυρίζονται ότι έχουν γυναικεία "ταυτότητα φύλου" σε διαγωνισμούς και απονομές που προορίζονται για γυναίκες και κορίτσια, συμπεριλαμβανομένων των ανταγωνιστικών αθλημάτων και των υποτροφιών, συνιστά διάκριση κατά των γυναικών και των κοριτσιών.

Ανησυχώντας για το γεγονός ότι η εξίσωση του φύλου με την "ταυτότητα φύλου" οδηγεί στην καταγραφή ανακριβών και παραπλανητικών δεδομένων που χρησιμοποιούνται κατά τον σχεδιασμό νόμων, πολιτικών και δράσεων που σχετίζονται, μεταξύ άλλων, με την απασχόληση, την ίση αμοιβή, την πολιτική συμμετοχή και την διανομή κρατικών πόρων, παρεμποδίζοντας έτσι τη λήψη αποτελεσματικών μέτρων υπέρ της εξάλειψης κάθε μορφής διάκρισης εις βάρος των γυναικών και των κοριτσιών και για την προώθηση της προαγωγής των γυναικών και των κοριτσιών στην κοινωνία.

Ανησυχώντας για το γεγονός ότι οι πολιτικές που βασίζονται στην έννοια της "ταυτότητας φύλου" χρησιμοποιούνται από κρατικούς φορείς, δημόσιους φορείς και ιδιωτικούς οργανισμούς με τρόπους που απειλούν τη συνέχιση της παροχής υπηρεσιών που προορίζονται αποκλειστικά για γυναίκες, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών υποστήριξης θυμάτων και των υπηρεσιών υγείας.

Ανησυχώντας για το ότι η έννοια της "ταυτότητας φύλου" χρησιμοποιείται για να δικαιολογήσει την εισβολή ανδρών και αγοριών σε χώρους αμιγώς γυναικείους που στοχεύουν στην προστασία της ασφάλειας, της ιδιωτικής ζωής και της αξιοπρέπειας των γυναικών και των κοριτσιών και την υποστήριξη των γυναικών και των κοριτσιών που έχουν υποστεί βία.

Ανησυχώντας για το γεγονός ότι η εξίσωση του φύλου με την "ταυτότητα φύλου" οδηγεί στην καταγραφή ανακριβών και παραπλανητικών δεδομένων σχετικά με τη βία κατά των γυναικών και των κοριτσιών, εμποδίζοντας έτσι τη θέσπιση αποτελεσματικών μέτρων για την εξάλειψη αυτής της βίας.

Ανησυχώντας ότι η έννοια της "ταυτότητας φύλου" χρησιμοποιείται για να συγκαλύψει το φύλο των δραστών συγκεκριμένων εγκλημάτων που βασίζονται στο φύλο, όπως ο βιασμός και άλλα σεξουαλικά αδικήματα, εμποδίζοντας έτσι τη θέσπιση αποτελεσματικών μέτρων που αποσκοπούν στη μείωση τέτοιων εγκλημάτων.

Ανησυχώντας ότι η διαγραφή δράσεων, στρατηγικών και πολιτικών υπέρ των γυναικών και των κοριτσιών, που βασίζονται αποκλειστικά στο φύλο τους, θα υπονόμει δεκαετίες διεργασιών των Ηνωμένων Εθνών υπέρ της αναγνώρισης της σημασίας των υπηρεσιών εκείνων που απευθύνονται αποκλειστικά στις γυναίκες και βρίσκονται σε ζώνες καταστροφών, στρατόπεδα προσφύγων και φυλακές, όπως επίσης και σε οποιοδήποτε πλαίσιο όπου η χρήση μικτών εγκαταστάσεων θα αποτελούσε απειλή για την ασφάλεια, την αξιοπρέπεια και την προστασία των γυναικών και των κοριτσιών, και ιδιαίτερα των ευάλωτων γυναικών και κοριτσιών.

Τονίζοντας ότι η έννοια της "ταυτότητας φύλου" αναπτύχθηκε συγκεκριμένα μέσα από το σώμα της μεταμοντέρνας "queer θεωρίας" της Δύσης και διαδίδεται διεθνώς μέσω ισχυρών οργανισμών ακόμα και σε χώρες όπου ο όρος "κοινωνικό φύλο" δεν υπάρχει στις τοπικές γλώσσες και δεν μπορεί εύκολα να γίνει κατανοητός.

Αναγνωρίζοντας ότι η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού ορίζει ότι, για τους σκοπούς της Σύμβασης, **παιδιά θεωρούνται όλοι οι άνθρωποι κάτω των 18 ετών** και ότι η Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Παιδιού του 1959 ορίζει ότι,

“το παιδί, λόγω της σωματικής και ψυχικής του ανωριμότητας, χρειάζεται ειδικά προστατευτικά μέτρα και φροντίδα, συμπεριλαμβανομένης της κατάλληλης νομικής προστασίας”.

Αναγνωρίζοντας ότι η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού (άρθρο 3) ορίζει ότι, σε όλες τις δράσεις που αφορούν στα παιδιά, πρωταρχικό μέλημα αποτελεί το υπέρτατο συμφέρον του παιδιού.

Σημειώνοντας ότι η έννοια της "ταυτότητας φύλου" χρησιμοποιείται όλο και περισσότερο για τον “επαναπροσδιορισμό του φύλου” των παιδιών που δεν συμμορφώνονται με τα στερεότυπα των ρόλων των φύλων ή που διαγιγνώσκονται με δυσφορία φύλου, και ότι **ιατρικές παρεμβάσεις που ενέχουν υψηλό κίνδυνο μακροπρόθεσμων δυσμενών συνεπειών για τη**

σωματική και ψυχολογική υγεία τους (όπως η χρήση φαρμάκων καταστολής της εφηβείας και ορμονών αλλαγής φύλου, και οι χειρουργικές επεμβάσεις) διενεργούνται σε παιδιά. **Σε αναπτυξιακό επίπεδο, τα παιδιά δεν είναι σε θέση να παρέχουν πλήρη, ανεπηρέαστη και ενημερωμένη συναίνεση** για τέτοιες παρεμβάσεις, οι οποίες μπορούν να οδηγήσουν σε μόνιμες δυσμενείς συνέπειες, συμπεριλαμβανομένης της στειρότητας.

Αναγνωρίζοντας ότι η χρήση φαρμακευτικών σκευασμάτων για την καταστολή της εφηβείας, ορμονών αλλαγής φύλου και η διεξαγωγή χειρουργικών επεμβάσεων σε παιδιά αποτελούν αναδυόμενες επιβλαβείς πρακτικές σύμφωνα με τον ορισμό των επιβλαβών πρακτικών στο Τμήμα V της Κοινής Γενικής Σύστασης αρ. 31 της **Επιτροπής Για την Εξάλειψη κάθε μορφής Διακρίσεων κατά των Γυναικών / Γενικό Σχόλιο αρ. 18 της Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Παιδιού.**

Σημειώνοντας ότι η χρήση φαρμάκων καταστολής της εφηβείας, ορμονών αλλαγής φύλου, όπως και οι χειρουργικές επεμβάσεις στα παιδιά **πληρούν τα τέσσερα κριτήρια για τον καθορισμό των επιβλαβών πρακτικών** καθώς:

α) Οι πρακτικές αυτές **συνιστούν άρνηση της αξιοπρέπειας και της ακεραιότητας του παιδιού και παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών του** όπως αυτές κατοχυρώνονται στις δύο Συμβάσεις, καθώς περιλαμβάνουν ιατρικές παρεμβάσεις οι οποίες ενέχουν υψηλό κίνδυνο μακροπρόθεσμων δυσμενών συνεπειών στη σωματική και ψυχολογική υγεία των παιδιών τα οποία σε αναπτυξιακό επίπεδο **δεν είναι σε θέση να παρέχουν πλήρη, ανεπηρέαστη και ενημερωμένη συναίνεση** για τέτοιες ιατρικές παρεμβάσεις.

β) Οι πρακτικές αυτές **συνιστούν διάκριση εις βάρος των παιδιών και είναι επιβλαβείς, δεδομένου ότι έχουν αρνητικές συνέπειες για αυτά ως άτομα**, συμπεριλαμβανομένων των σωματικών, ψυχολογικών, οικονομικών ή κοινωνικών βλαβών, ή/και της βίας, αλλά και των περιορισμών στην ικανότητά τους να συμμετέχουν πλήρως στην κοινωνία, και να αναπτύξουν και να αξιοποιήσουν τις πραγματικές δυνατότητές τους. Τέτοιες αρνητικές συνέπειες μπορεί να περιλαμβάνουν μακροπρόθεσμα προβλήματα σωματικής και ψυχολογικής υγείας, μόνιμες δυσμενείς συνέπειες για την υγεία όπως η στειρότητα και μακροχρόνια εξάρτηση από φαρμακευτικά προϊόντα, όπως οι συνθετικές ορμόνες.

γ) Πρόκειται για αναδυόμενες πρακτικές που υπαγορεύονται ή διατηρούνται σε ισχύ από κοινωνικούς κανόνες οι οποίοι **δισωνίζουη την ανδρική κυριαρχία και την ανισότητα εις βάρος των γυναικών και των παιδιών**, με βάση το βιολογικό φύλο, το κοινωνικό φύλο, την ηλικία και άλλους αλληλοσυνδεόμενους παράγοντες, καθώς προκύπτουν από την σύλληψη της "ταυτότητας φύλου" η οποία βασίζεται στα στερεότυπα των των έμφυλων ρόλων.

δ) Αυτές οι πρακτικές επιβάλλονται στα παιδιά από μέλη της οικογένειας, μέλη της κοινότητας ή την κοινωνία γενικά, ανεξάρτητα από το εάν το θύμα παρέχει ή είναι σε θέση να παρέχει, πλήρη, ελεύθερη και ενημερωμένη συγκατάθεση.

Ανησυχώντας για το γεγονός ότι ορισμένα μη δεσμευτικά διεθνή έγγραφα υποστηρίζουν ότι τα παιδιά έχουν έμφυτη "ταυτότητα φύλου" που απαιτεί προστασία σύμφωνα με το άρθρο 8 της UNCRC κατά ίδιο τρόπο με την εθνική ταυτότητα, ως ζήτημα ανθρωπίνων δικαιωμάτων του παιδιού. **Ο ισχυρισμός αυτός στηρίζεται στην πεποίθηση ότι κάποια παιδιά γεννιούνται διεμφυλικά, κάτι για το οποίο δεν υπάρχουν αντικειμενικά επιστημονικά στοιχεία.**

Άρθρο 1

Επιβεβαιώνοντας ότι τα δικαιώματα των γυναικών βασίζονται στο βιολογικό φύλο

Τα κράτη θα πρέπει να διατηρήσουν την κεντρική κατηγορία του βιολογικού φύλου, και όχι της "ταυτότητας φύλου", σε σχέση με το δικαίωμα των γυναικών και των κοριτσιών να είναι ελεύθερες από διακρίσεις.

(α) Για τους σκοπούς της παρούσας, ο όρος "διάκριση κατά των γυναικών" θα σημαίνει "**κάθε διαχωρισμό, εξαίρεση ή περιορισμό που βασίζεται στο φύλο και που έχει σαν αποτέλεσμα ή σκοπό να διακυβεύσει ή να καταστρέψει** τη με βάση την ισότητα ανδρών και γυναικών αναγνώριση, απόλαυση ή άσκηση από τις γυναίκες, ανεξαρτήτως της οικογενειακής τους κατάστασης, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών στον πολιτικό, οικονομικό, κοινωνικό, πολιτιστικό και αστικό τομέα ή σε κάθε άλλο τομέα" (CEDAW, άρθρο 1).

Τα κράτη πρέπει να κατανοήσουν ότι η ένταξη ανδρών που διεκδικούν γυναικεία "ταυτότητα φύλου" στην κατηγορία των γυναικών, στην νομοθεσία, στις πολιτικές, αλλά και στις πρακτικές, συνιστά διάκριση εις βάρος των γυναικών, καθώς παρεμποδίζουν την αναγνώριση

των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που βασίζονται στο βιολογικό φύλο. Τα κράτη πρέπει να κατανοήσουν ότι η ένταξη ανδρών που διεκδικούν μια γυναικεία "ταυτότητα φύλου" στην κατηγορία των γυναικών καταλήγει επίσης και στην ένταξή τους στην κατηγορία των λεσβιών, κάτι που αποτελεί μια μορφή διάκρισης κατά των γυναικών, **επιηρεάζοντας αρνητικά την αναγνώριση των βασισμένων στο βιολογικό φύλο ανθρωπίνων δικαιωμάτων των λεσβιών.**

(β) "Τα Κράτη μέλη λαμβάνουν σε όλους τους τομείς, ιδίως στον πολιτικό, κοινωνικό, οικονομικό και πολιτιστικό τομέα, **όλα τα κατάλληλα μέτρα, συμπεριλαμβανομένων και νομοθετικών διατάξεων, για να εξασφαλίσουν την πλήρη ανάπτυξη και την πρόοδο των γυναικών,** ώστε να τους εξασφαλίσουν την άσκηση και την απόλαυση των δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών σε βάση ισότητας με τους άνδρες" (CEDAW, άρθρο 3).

Αυτό πρέπει να περιλαμβάνει το ότι στην νομοθεσία, τις πολιτικές και τις πρακτικές **γυναίκα θα εξακολουθήσει να σημαίνει ενήλικος, βιολογικά θηλυκός άνθρωπος,** ότι **λεσβία θα εξακολουθήσει να σημαίνει ενήλικος, βιολογικά θηλυκός άνθρωπος** της οποίας ο σεξουαλικός προσανατολισμός είναι προς άλλες ενήλικους, βιολογικά θηλυκούς ανθρώπους και το ότι **μητέρα θα εξακολουθήσει να σημαίνει βιολογικά θηλυκός γονέας,** και το ότι άνδρες που διεκδικούν την γυναικεία "ταυτότητα φύλου" θα αποκλείονται από αυτές τις κατηγορίες.

(γ) Τα κράτη πρέπει να "καταδικάζουν τις διακρίσεις κατά των γυναικών σε όλες τις μορφές της" **καθώς** "συμφωνούν να συνεχίσουν με όλα τα κατάλληλα μέσα και χωρίς καθυστέρηση μια πολιτική που θα τείνει να εξαλείψει τις διακρίσεις κατά των γυναικών" (CEDAW, άρθρο 2).

Αυτό πρέπει να περιλαμβάνει την **εξάλειψη των πράξεων και των πρακτικών εκείνων που αποτελούν διάκριση κατά των γυναικών, οι οποίες εμπεριέχουν τη συμπερίληψη ανδρών που διεκδικούν γυναικεία "ταυτότητα φύλου" στην νομική κατηγορία των γυναικών.** Αυτή η ένταξη υποσκάπτει τα δικαιώματα των γυναικών στην ασφάλεια, την αξιοπρέπεια και την ισότητα.

(δ) Τα κράτη πρέπει να διασφαλίσουν ότι οι λέξεις "γυναίκα", η λέξη "κορίτσι" και οι όροι που παραδοσιακά χρησιμοποιούνται για να αναφέρονται σε μέρη του σώματος και σε σωματικές λειτουργίες με βάση το βιολογικό φύλο εξακολουθούν να είναι εκείνοι που

χρησιμοποιούνται σε συνταγματικές πράξεις, σε νομοθεσίες, στην παροχή υπηρεσιών και σε πολιτικά έγγραφα όταν αναφέρονται σε άτομα του γυναικείου φύλου. **Η έννοια της λέξης "γυναίκα" δεν θα αλλάξει ώστε να περιλαμβάνει άνδρες.**

Άρθρο 2 Επιβεβαιώνοντας τη φύση της μητρότητας ως αποκλειστικά θηλυκής κατάστασης

α) Η CEDAW υπογραμμίζει την "κοινωνική σημασία της μητρότητας", ενώ το άρθρο 12 παρ. 2 ορίζει ότι **“τα Κράτη μέλη θα παρέχουν στις γυναίκες κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης, κατά τον τοκετό και μετά τον τοκετό, κατάλληλες υπηρεσίες”.**

(β) **Τα δικαιώματα της μητέρας και οι παρεχόμενες σε αυτήν υπηρεσίες βασίζονται στην μοναδική ικανότητα των γυναικών να κυοφορούν και να γεννούν παιδιά.** Τα φυσικά και βιολογικά χαρακτηριστικά που διαφοροποιούν άρρενες και θήλεις σημαίνουν ότι η αναπαραγωγική ικανότητα των γυναικών δεν μπορεί να γίνει προσβάσιμη σε άνδρες που διεκδικούν μια γυναικεία "ταυτότητα φύλου". Τα κράτη θα πρέπει να κατανοήσουν ότι η ένταξη ανδρών που διεκδικούν γυναικεία "ταυτότητα φύλου" στη νομική κατηγορία της μητέρας, στην νομοθεσία, τις πολιτικές και τις πρακτικές, και η αντίστοιχη ένταξη των γυναικών που διεκδικούν την ανδρική "ταυτότητα φύλου" στην κατηγορία του πατέρα, συνιστούν διακρίσεις εις βάρος των γυναικών καθώς **επιδιώκουν να εξαλείψουν, την μοναδικής φύσης υπόσταση των γυναικών και τα βασισμένα στο βιολογικό φύλο δικαιώματα που απολαμβάνουν ως μητέρες.**

γ) Τα Κράτη θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι η λέξη "μητέρα" και άλλες λέξεις οι οποίες παραδοσιακά παραπέμπουν στην αναπαραγωγική ικανότητα των γυναικών βάσει του φύλου τους, θα συνεχίσει να χρησιμοποιείται ως έχει σε συνταγματικές πράξεις, στην νομοθεσία, στην παροχή υπηρεσιών προς τις μητέρες και σε έγγραφα σχεδιασμού πολιτικών όταν αυτά αναφέρονται στις μητέρες και την μητρότητα. **Η έννοια της λέξης "μητέρα" δεν θα αλλάξει για να συμπεριλάβει άνδρες.**

Άρθρο 3

Επιβεβαιώνοντας τα δικαιώματα των γυναικών και των κοριτσιών στη σωματική και αναπαραγωγική ακεραιότητα

(α) Τα κράτη πρέπει να διασφαλίσουν ότι **θα προστατευθούν όλα τα κεκτημένα αναπαραγωγικά δικαιώματα των γυναικών και των κοριτσιών** όπως και την ανεμπόδιστη πρόσβασή τους σε ολοκληρωμένες υπηρεσίες αναπαραγωγής.

(β) Τα κράτη θα πρέπει να **αναγνωρίσουν ότι οι επιζήμιες πρακτικές** όπως οι εξαναγκαστικές εγκυμοσύνες, η εμπορική αλλά και η αλτρουιστική εκμετάλλευση των αναπαραγωγικών ικανοτήτων των γυναικών που εμπλέκονται στην παρένθετη μητρότητα, αποτελούν παραβιάσεις της φυσικής και αναπαραγωγικής ακεραιότητας των κοριτσιών και των γυναικών και **πρέπει να εξαλειφθούν ως μορφές διακρίσεων που βασίζονται στο βιολογικό φύλο.**

(γ) Τα κράτη πρέπει να αναγνωρίσουν ότι η **ιατρική έρευνα που αποσκοπεί στο να επιτρέψει στους άνδρες να κυοφορήσουν και να γεννήσουν** παιδιά αποτελεί παραβίαση της φυσικής και αναπαραγωγικής ακεραιότητας των κοριτσιών και των γυναικών και πρέπει να εξαλειφθεί καθώς συνιστά **μορφή διάκρισης που βασίζεται στο βιολογικό φύλο.**

Άρθρο 4

Επιβεβαιώνοντας τα δικαιώματα των γυναικών στην ελευθερία της γνώμης και στην ελευθερία της έκφρασης

(α) Τα κράτη θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι οι γυναίκες έχουν το δικαίωμα “να εκφράζουν απόψεις χωρίς παρέμβαση” (ICCPR, άρθρο 19 (1)). Αυτό πρέπει να συμπεριλαμβάνει **το δικαίωμα να έχουν και να εκφράζουν απόψεις σχετικά με την "ταυτότητα φύλου" χωρίς να υπόκειται σε παρενόχληση, δίωξη ή τιμωρία.**

(β) Τα κράτη πρέπει να υπερασπίζονται το κεκτημένο δικαίωμα των γυναικών στην ελευθερία της έκφρασης, συμπεριλαμβανομένης της "ελευθερίας να αναζητούν, να λαμβάνουν και να μεταδίδουν πληροφορίες και ιδέες κάθε είδους, ανεξαρτήτως συνόρων, είτε προφορικά, είτε με γραπτά και έντυπα μέσα, υπό την μορφή τέχνης, αλλά και με κάθε άλλο μέσο" (ICCPR, άρθρο 19, (2)). Αυτό πρέπει να περιλαμβάνει την ελευθερία διάδοσης ιδεών σχετικά με την "ταυτότητα φύλου", χωρίς οι γυναίκες να γίνονται αντικείμενα παρενόχλησης, δίωξης ή τιμωρίας.

(γ) Τα κράτη πρέπει να υπερασπίζονται **το δικαίωμα όλων να περιγράφουν τους άλλους βάσει του βιολογικού τους φύλου** και όχι της "ταυτότητας φύλου" τους, σε όλα τα πλαίσια. Τα κράτη πρέπει να αναγνωρίσουν ότι **οι προσπάθειες των κρατικών υπηρεσιών, δημόσιων**

φορέων και ιδιωτικών οργανισμών με σκοπό να υποχρεώσουν τα φυσικά πρόσωπα να χρησιμοποιούν όρους που σχετίζονται με την "ταυτότητα του φύλου" αντί του βιολογικού φύλου αποτελούν μορφή διάκρισης εις βάρος των γυναικών, και πρέπει να λάβουν μέτρα για την εξάλειψη αυτής της μορφής διάκρισης.

(δ) Τα κράτη θα πρέπει να απαγορεύουν οποιασδήποτε μορφής κυρώσεις, δίωξη ή τιμωρία προσώπων τα οποία απορρίπτουν προσπάθειες κατά τις οποίες επιχειρείται ο εξαναγκασμός τους στην αναγνώριση των άλλων βάσει της "ταυτότητας φύλου" αντί του βιολογικού φύλου.

Άρθρο 5

Επιβεβαιώνοντας το δικαίωμα των γυναικών στην ελευθερία του ειρηνικού συνέρχεσθαι και του συνεταιρίζεσθαι

Τα κράτη πρέπει να σέβονται τα δικαιώματα των γυναικών στο ειρηνικό συνέρχεσθαι και την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι (ICCPR, άρθρα 21 και 22). Αυτό θα πρέπει να περιλαμβάνει το δικαίωμα των γυναικών και των κοριτσιών να συναθροίζονται και να συνεταιρίζονται ως γυναίκες ή κορίτσια βάσει του βιολογικού τους φύλου, και τα δικαιώματα των λεσβιών να συγκεντρώνονται και να συνεταιρίζονται βάσει του κοινού σεξουαλικού τους προσανατολισμού, χωρίς να συμπεριλαμβάνουν άνδρες που ισχυρίζονται ότι έχουν γυναικείες «ταυτότητες φύλου».

Άρθρο 6

Επαναδιατυπώνοντας τα δικαιώματα των γυναικών στην συμμετοχή στην πολιτική με βάση το φύλο

α) τα κράτη "θα πρέπει να λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα για την εξάλειψη των διακρίσεων κατά των γυναικών στην πολιτική και δημόσια ζωή της χώρας". (CEDAW, Άρθρο 7).

Αυτό πρέπει να περιλαμβάνει μορφές διακρίσεων εις βάρος των γυναικών που συνίστανται στην ένταξη ανδρών που ισχυρίζονται ότι έχουν γυναικεία «ταυτότητα φύλου» στην κατηγορία των γυναικών. Όλα τα μέτρα που λαμβάνονται συγκεκριμένα για να βελτιώσουν την πρόσβαση των γυναικών στο δικαίωμα ψήφου, στην εκλογιμότητα, στην συμμετοχή

τους στην διαμόρφωση κυβερνητικής πολιτικής και την εφαρμογή αυτής, την κατοχή δημόσιου αξιώματος, την εκτέλεση όλων των δημόσιων λειτουργιών και την συμμετοχή σε μη κυβερνητικούς οργανισμούς και ενώσεις που ασχολούνται με τη δημόσια και την πολιτική ζωή, θα πρέπει να βασίζονται στο βιολογικό φύλο και να μην κάνουν διακρίσεις εις βάρος των γυναικών μέσω της συμπερίληψης ανδρών που ισχυρίζονται ότι έχουν γυναικείες «ταυτότητες φύλου».

(β) Τα κράτη θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι η “Υιοθέτηση από τα Κράτη Μέλη προσωρινών ειδικών μέτρων που αποσκοπούν στην επιτάχυνση της de facto ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών” (CEDAW, άρθρο 4) θα βρίσκει εφαρμογή μόνο για άτομα του γυναικείου φύλου και δεν θα κάνει διακρίσεις εις βάρος των γυναικών μέσω της συμπερίληψης ανδρών που ισχυρίζονται ότι έχουν γυναικείες «ταυτότητες φύλου».

Άρθρο 7

Επαναδιατυπώνοντας τα δικαιώματα των γυναικών στις ίδιες ευκαιρίες με τους άντρες στην ενεργή συμμετοχή στον αθλητισμό και την φυσική αγωγή.

Το άρθρο 10 (g) της CEDAW ορίζει ότι τα συμβαλλόμενα κράτη διασφαλίζουν για τα κορίτσια και τις γυναίκες “τις ίδιες ευκαιρίες για ενεργή συμμετοχή στον αθλητισμό και την φυσική αγωγή” με αυτές των αγοριών και των ανδρών. Αυτό θα πρέπει να περιλαμβάνει την παροχή ευκαιριών στα κορίτσια και τις γυναίκες ώστε να συμμετέχουν στον αθλητισμό και τη φυσική αγωγή σε μια κατηγορία (ενός φύλου) ξεχωριστή από από αυτή των ανδρών, βάσει του βιολογικού τους φύλο . Για να διασφαλιστεί η δικαιοσύνη και η ασφάλεια των γυναικών και των κοριτσιών, η πρόσβαση αγοριών και ανδρών που ισχυρίζονται ότι έχουν γυναικείες «ταυτότητες φύλου», μεταξύ άλλων, σε ομάδες, διαγωνισμούς, εγκαταστάσεις ή αποδυτήρια που προορίζονται για γυναίκες και κορίτσια πρέπει να απαγορεύεται ως μορφή διάκρισης βάσει φύλου.

Άρθρο 8

Επαναδιατυπώνοντας την ανάγκη για εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών

(α) Τα κράτη θα πρέπει να “διασφαλίσουν, στο μέγιστο δυνατό βαθμό, δεδομένου των διαθέσιμων πόρων τους και, όπου απαιτείται, εντός πλαισίου διεθνούς συνεργασίας, ότι οι γυναίκες που υφίστανται βία και, κατά περίπτωση, τα παιδιά τους θα λαμβάνουν εξειδικευμένα

βοήθεια, όπως επανένταξη, βοήθεια στην φροντίδα και την διατροφή των παιδιών, ιατρικές υπηρεσίες, παροχή συμβουλευτικής, υπηρεσιών υγείας, κοινωνικών υπηρεσιών και των σχετικών εγκαταστάσεων και προγραμμάτων, καθώς και δομών υποστήριξης, και θα πρέπει να λάβουν όλα τα υπόλοιπα κατάλληλα μέτρα για την προώθηση της ασφάλειας της φυσικής και ψυχολογικής τους αποκατάστασης.“ (UNDEVW, Άρθρο 4(g))

Αυτά τα μέτρα θα πρέπει να περιλαμβάνουν την **παροχή υπηρεσιών και φυσικών χώρων αμιγώς ενός φύλου** για κορίτσια και γυναίκες, στις οποίες θα προσφέρουν ασφάλεια, ιδιωτικότητα και αξιοπρέπεια. Είτε διατίθενται από δημόσιους, είτε από ιδιωτικούς φορείς, τέτοιες παροχές με βάση το φύλο πρέπει να κατανέμονται βάσει βιολογικού φύλου και όχι «ταυτότητας φύλου», και πρέπει να στελεχώνονται από γυναίκες βάσει του βιολογικού τους φύλου και όχι της «ταυτότητας φύλου».

(β) Οι παροχές **βάσει φύλου** πρέπει μεταξύ άλλων να περιλαμβάνουν **εξειδικευμένες υπηρεσίες για γυναίκες και κορίτσια που υφίστανται βία**, όπως υπηρεσίες υποστήριξης βιασμού, εξειδικευμένες εγκαταστάσεις υγείας, εξειδικευμένες εγκαταστάσεις αστυνομικής έρευνας, όπως και καταφύγια για γυναίκες και παιδιά που ξεφεύγουν από την ενδοοικογενειακή κακοποίηση ή άλλης μορφής βία. Θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνουν όλες τις άλλες υπηρεσίες των οποίων η **αποκλειστική διάθεση σε γυναίκες βιολογικού φύλου προωθεί τη φυσική ασφάλεια, την ιδιωτικότητα και την αξιοπρέπεια των γυναικών και των κοριτσιών**. Αυτές περιλαμβάνουν φυλακές, υπηρεσίες υγείας και θαλάμους νοσοκομείων, μονάδες αποκατάστασης χρηστών, καταλύματα αστέγων, τουαλέτες, ντους και αποδυτήρια, καθώς και κάθε άλλο κλειστό χώρο όπου τα άτομα κατοικούν ή μπορεί να βρίσκονται χωρίς ρούχα. Οι εγκαταστάσεις του ενός φύλου που έχουν σχεδιαστεί για να ικανοποιούν τις ανάγκες των γυναικών και των κοριτσιών θα πρέπει να είναι τουλάχιστον ίσες σε διαθεσιμότητα και ποιότητα με αυτές που παρέχονται σε άνδρες και αγόρια. Αυτές οι εγκαταστάσεις δεν πρέπει να συμπεριλαμβάνουν άνδρες που ισχυρίζονται ότι έχουν γυναικείες «ταυτότητες φύλου».

(γ) Τα κράτη πρέπει να “προωθούν την έρευνα, **να συλλέγουν δεδομένα και να συγκεντρώνουν στατιστικά στοιχεία, ειδικά όσον αφορά την ενδοοικογενειακή βία**, που σχετίζονται με τη συχνότητα των διαφορετικών μορφών βίας κατά των γυναικών και να ενθαρρύνουν την έρευνα για τα αίτια, την φύση, την σοβαρότητα και τις συνέπειες της βίας κατά των γυναικών καθώς και την αποτελεσματικότητα των μέτρων που λαμβάνονται για την

πρόληψη και την αποκατάσταση της βίας κατά των γυναικών. Αυτές οι στατιστικές και τα ευρήματα των ερευνών θα πρέπει να δημοσιοποιούνται.” (UNDEVW, άρθρο 4(k)).

Αυτό θα πρέπει να περιλαμβάνει την αναγνώριση του γεγονότος ότι **η βία κατά των γυναικών είναι ένας από τους κυριότερους κοινωνικούς μηχανισμούς με τους οποίους οι γυναίκες ως φύλο εξαναγκάζονται σε υποδεέστερη θέση** συγκριτικά με τους άνδρες ως φύλο, και η ακριβής έρευνα και η συλλογή δεδομένων σχετικά με τη βία κατά των γυναικών και των κοριτσιών απαιτεί να γίνεται ταυτοποίηση τόσο των δραστών όσο και των θυμάτων αυτής της βίας με βάση το βιολογικό φύλο και όχι την «ταυτότητα φύλου”.

“Τα διαχωρισμένα ανά φύλο δεδομένα είναι δεδομένα που ταξινομούνται κατά φύλο και παρουσιάζουν πληροφορίες ξεχωριστά για άνδρες και γυναίκες, αγόρια και κορίτσια. Τα διαχωρισμένα ανά φύλο δεδομένα αντικατοπτρίζουν ρόλους, πραγματικές καταστάσεις, τις γενικές συνθήκες των γυναικών και των ανδρών, των κοριτσιών και των αγοριών σε κάθε πτυχή της κοινωνίας. ... Όταν τα δεδομένα δεν χωρίζονται ανά φύλο, είναι πιο δύσκολο να εντοπιστούν πραγματικές και πιθανές ανισότητες.” (UN Women, Γλωσσάριο Ισότητας των Φύλων).

(δ) Τα κράτη θα πρέπει “να συμπεριλαμβάνουν την εξέταση των τάσεων της βίας κατά των γυναικών στις αναλύσεις που εκπονούνται από το σύστημα οργανισμών και φορέων των Ηνωμένων Εθνών, όπως οι κατά περιόδους εκθέσεις για την παγκόσμια κοινωνική κατάσταση” (UNDEVW άρθρο 5 (δ)). Αυτό προϋποθέτει ότι τα κράτη θα διασφαλίσουν την καταγραφή των δραστών και των θυμάτων της βίας κατά των γυναικών και των κοριτσιών βάσει βιολογικού φύλου και όχι «ταυτότητας φύλου» από όλους τους δημόσιους φορείς, συμπεριλαμβανόμενων των φορέων της αστυνομίας, των εισαγγελέων και των δικαστηρίων.

(ε) Τα κράτη θα πρέπει “να αναπτύξουν ποινικές, αστικές, εργασιακές και διοικητικές κυρώσεις στην εγχώρια νομοθεσία για την τιμωρία και την αποκατάσταση των αδικημάτων που προκαλούνται σε γυναίκες που υφίστανται βία. Στις γυναίκες που υφίστανται βία πρέπει να παρέχεται πρόσβαση στους μηχανισμούς της δικαιοσύνης και, όπως προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία, σε δίκαια και αποτελεσματικά επανορθωτικά μέτρα για την ζημία που έχουν υποστεί. Τα κράτη θα πρέπει επίσης να ενημερώνουν τις γυναίκες για τα δικαιώματά τους στην αναζήτηση αποζημίωσης μέσω αυτών των μηχανισμών.” (UNDEVW, άρθρο 4 (δ)).

Αυτό πρέπει να περιλαμβάνει την αναγνώριση του δικαιώματος των γυναικών και των κοριτσιών να περιγράψουν με ακρίβεια το βιολογικό φύλο εκείνων που έχουν διαπράξει βία εναντίον τους. Δημόσιοι φορείς όπως η αστυνομία, οι κρατικοί εισαγγελείς και τα δικαστήρια **δεν θα πρέπει να επιβάλλουν στα θύματα βίας την περιγραφή των δραστών σύμφωνα με την «ταυτότητα φύλου»** αντί του βιολογικού φύλου τους.

Άρθρο 9

Επαναδιατυπώνοντας την ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων του παιδιού

(α) “Σε όλες τις δράσεις που αφορούν παιδιά, είτε αναλαμβάνονται από δημόσια είτε από ιδιωτικά ιδρύματα κοινωνικής πρόνοιας, δικαστήρια, διοικητικές αρχές ή νομοθετικά σώματα, **το συμφέρον του παιδιού πρέπει να αποτελεί πρωταρχικό μέλημα.**” (Άρθρο 3.1 UNCRC). Τα κράτη πρέπει να αναγνωρίσουν ότι οι ιατρικές παρεμβάσεις που στοχεύουν στον «επαναπροσδιορισμό φύλου» παιδιών, όπως η χρήση φαρμάκων αναστολής εφηβείας και ορμονών και η χειρουργικές επεμβάσεις δεν εξυπηρετούν το μείζον συμφέρον των παιδιών. **Σε αναπτυξιακό επίπεδο, τα παιδιά δεν είναι σε θέση να δώσουν πλήρη, ελεύθερη και ενημερωμένη συγκατάθεση** σε τέτοιες ιατρικές παρεμβάσεις, οι οποίες ενέχουν υψηλό κίνδυνο μακροπρόθεσμων ανεπιθύμητων συνεπειών στη σωματική και ψυχολογική υγεία τους, και οι οποίες μπορεί να οδηγήσουν σε μόνιμες αρνητικές συνέπειες, όπως η στειρότητα. Τα κράτη θα πρέπει **απαγορεύουν** τη χρήση τέτοιων ιατρικών παρεμβάσεων σε παιδιά.

(β) Τα κράτη θα πρέπει να αναγνωρίσουν ότι οι ιατρικές παρεμβάσεις με σκοπό τον "επαναπροσδιορισμό του φύλου" (φυλομετάβαση) παιδιών μέσω χρήσης φαρμάκων και χειρουργικών επεμβάσεων αποτελούν αναδυόμενες **επιβλαβείς πρακτικές** όπως αυτές ορίζονται στο Μέρος V της Κοινών Γενικών Συστάσεων αρ. 31 της Επιτροπής για την Εξάλειψη των Διακρίσεων κατά των Γυναικών/Γενικό Σχόλιο και αρ. 18 της Επιτροπής για τα Δικαιώματα των Παιδιών σχετικά με τις επιβλαβείς πρακτικές.

(γ) Τα κράτη θα πρέπει να καθιερώσουν **την συλλογή των σχετικών με τις πρακτικές αυτές δεδομένων, όπως και διαδικασίες ελέγχου τους**, και να θεσπίσουν αλλά και να εφαρμόσουν νομοθεσία με σκοπό την εξάλειψή τους. Οι κρατικές παροχές πρέπει να περιλαμβάνουν νομική προστασία και κατάλληλη φροντίδα για όσα παιδιά έχουν υποστεί ζημία από τέτοιες πρακτικές, και την ύπαρξη διαδικασιών αποκατάστασης και αποζημιώσεων.

(δ) Τα κράτη θα πρέπει να “αναγνωρίσουν το δικαίωμα του παιδιού στην απόλαυση του υψηλότερου δυνατού επιπέδου υγείας και στην πρόσβασή του σε εγκαταστάσεις για τη θεραπεία ασθενειών και την αποκατάσταση της υγείας” (UNCRC, άρθρο 24). **Αυτό πρέπει να περιλαμβάνει την προστασία του υγιούς σώματος του παιδιού από την χρήση φαρμακευτικών σκευασμάτων που χρησιμοποιούνται για τον "επαναπροσδιορισμό του φύλου", αλλά και από τις σχετικές χειρουργικές επεμβάσεις.**

(ε) Τα κράτη θα πρέπει να “διασφαλίσουν ότι τα όργανα, οι υπηρεσίες και οι εγκαταστάσεις που φέρουν την ευθύνη για την φροντίδα ή την προστασία των παιδιών, θα συμμορφώνονται με τα πρότυπα που έχουν θεσπιστεί από τους αρμόδιους φορείς, ιδίως στους τομείς της ασφάλειας, της υγείας ... καθώς και της κατάλληλης επίβλεψης” (UNCRC, άρθρο 3). Αυτό θα πρέπει να περιλαμβάνει το ότι **δεν θα επιτρέπεται σε οργανισμούς που προωθούν την έννοια της "ταυτότητας φύλου" και σε νομικές οντότητες οι οποίες δεν έχουν σχετική κλινική εξειδίκευση, ή ειδίκευση στον τομέα της παιδικής ψυχολογίας να επηρεάζουν τις υπηρεσίες υγείας για παιδιά.**

(στ) Τα κράτη θα πρέπει να “σέβονται τις ευθύνες, τα δικαιώματα και τα καθήκοντα των γονέων ή, κατά περίπτωση, των μελών της εκτεταμένης οικογένειας ή της κοινότητας, (ανάλογα με τις τοπικές συνήθειες) των νόμιμων κηδεμόνων ή άλλων ατόμων, τα οποία είναι νομικά υπεύθυνα για το παιδί και για την παροχή σε αυτό, κατά τρόπο συνεπή με τις εξελισσόμενες δυνατότητές του, κατάλληλης κατεύθυνσης και καθοδήγησης όταν εκείνο ασκεί τα δικαιώματα που του αναγνωρίζονται στην παρούσα Σύμβαση”(UNCRC, άρθρο 5). Τα κράτη θα πρέπει να **απαγορεύουν σε κρατικούς, όπως και σε δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς, σε ιατρούς και επαγγελματίες της υγείας, αλλά και σε άλλους επαγγελματίες στον τομέα της παιδικής πρόνοιας να δράσουν με οποιονδήποτε τρόπο επιδιώκει να υποχρεώσει τους γονείς να συναινέσουν σε ιατρικές ή άλλες παρεμβάσεις που στοχεύουν στην αλλαγή της "ταυτότητας φύλου" των παιδιών τους.**

(ζ) Τα κράτη θα πρέπει να “αναγνωρίζουν το δικαίωμα του παιδιού στην εκπαίδευση θέτοντας ως απώτερο στόχο την επίτευξη αυτού του δικαιώματος σταδιακά και με βάση τις ίσες ευκαιρίες” (UNCRC, άρθρο 28). Αυτό **θα πρέπει να περιλαμβάνει το δικαίωμα του παιδιού στην ανάπτυξη σχολικών προγραμμάτων σπουδών τα οποία θα είναι κατ’ ουσίαν ακριβή ως προς την ανθρώπινη βιολογία και αναπαραγωγή, και τα οποία θα περιλαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα των ατόμων με διαφορετικό**

σεξουαλικό προσανατολισμό, λαμβάνοντας υπόψη τις εξελισσόμενες δυνατότητες και τα στάδια της ψυχολογικής ανάπτυξης του παιδιού.

(η) Τα κράτη θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι η εκπαίδευση εκπαιδευτικών αλλά και τα προγράμματα συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισής τους θα περιλαμβάνουν ακριβές υλικό ως προς την ανθρώπινη βιολογία και αναπαραγωγή και πληροφορίες σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα των ανθρώπων με διαφορετικός σεξουαλικό προσανατολισμό, οι οποίοι πρέπει να περιλαμβάνουν την αμφισβήτηση των στερεοτύπων των φύλων και της ομοφοβίας.

(θ) Τα κράτη “συμφωνούν ότι η εκπαίδευση του παιδιού θα πρέπει να έχει ως στόχο την προετοιμασία του για μια υπεύθυνη ζωή σε μια ελεύθερη κοινωνία, στο πνεύμα της κατανόησης, της ειρήνης, της ανοχής, της ισότητας των φύλων ... “ (UNCRC, άρθρο 29). Αυτό πρέπει να περιλαμβάνει **μέτρα για να διασφαλιστεί το ότι οι οργανισμοί δεν θα επιχορηγούνται με κρατικά κονδύλια προκειμένου να προωθήσουν τα στερεότυπα των φύλων και την έννοια της "ταυτότητας φύλου" στα εκπαιδευτικά ιδρύματα, καθώς αυτό συνιστά προώθηση των διακρίσεων εναντίον γυναικών και κοριτσιών.**

(ι) Τα κράτη “θα προστατεύουν το παιδί από κάθε άλλη μορφή εκμετάλλευσης η οποία είναι επιζήμια για οποιαδήποτε πτυχή της ευημερίας του παιδιού” (UNCRC, άρθρο 36). Αυτό πρέπει να περιλαμβάνει αποτελεσματικά και κατάλληλα νομικά μέτρα με σκοπό **την κατάργηση παραδοσιακών και αναδυόμενων πρακτικών που επιβάλλουν στερεότυπα των ρόλων του φύλου στα κορίτσια και τα αγόρια, των διαγνώσεων και των ιατρικών πρακτικών που εφαρμόζονται στα παιδιά τα οποία θεωρείται ότι "γεννήθηκαν σε λάθος σώμα" όταν δεν συμμορφώνονται με τα παραδοσιακά στερεότυπα του ρόλου του φύλου τους, της έκδοσης διάγνωσης "δυσφορίας φύλου" για τους νέους ανθρώπους που ελκύονται από το ίδιο φύλο, και της υποβολής των παιδιών σε ιατρικές παρεμβάσεις που μπορεί να έχουν ως αποτέλεσμα τη στέρωση ή άλλες μόνιμες βλάβες.**

Πνευματικά δικαιώματα © 2019 Εκστρατεία για τα ανθρώπινα δικαιώματα των γυναικών

Παρέχεται άδεια για την αναπαραγωγή αυτού του εγγράφου για προσωπική και εκπαιδευτική χρήση μόνο, με την προϋπόθεση ότι η Εκστρατεία για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα των Γυναικών (Women Human Rights Campaign) αναφέρεται ως συντάκτης του. Απαγορεύεται η αντιγραφή για εμπορικούς σκοπούς. Απαγορεύονται τροποποιήσεις σε αυτό το έγγραφο ή σε οποιοδήποτε μέρος αυτού του εγγράφου. Κάθε μη εξουσιοδοτημένη χρήση αυτού του εγγράφου συνιστά παραβίαση πνευματικών δικαιωμάτων.